

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.003/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: Oláh Tamás)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kurcsics Gerda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.700.898/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 59.900 (ötvenkilencezer-kilencszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. június 1. és 2024. december 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. Működési körzete helység² és helység³ településekre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [TIK általi küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísérőőri beosztást és rendezvénybiztosítást] szolgálati feladatokat. Az ezen feladatokra tekintettel megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes a keresetében az alperest – a perbeli időszak mindösszesen 31 többletfeladat-ellátással érintett hónapjára – 1.198.150 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 1.198.150 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (3) és (5) bekezdéseire, 102. § (1) bekezdés b) pontjára, 163. § (5) bekezdésére, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjára és 24. § (1) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésére, továbbá a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 13., 21., 25. és 44. pontjaira alapította.

[5] Rögzítette, hogy a felek a tényállást; a felperes által történt feladatellátást; a járőri, járőrparancsnoki és kísérőőri feladatok külön – a körzeti megbízotti beosztástól eltérő – beosztást képeznek, nem vitatták. Az irányadó bírói gyakorlatra (Kf.II.39.247/2020/4., Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.625/2012/4.) utalással rögzítette, a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra való jogosultságát. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az olyan

gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását. A körzeti megbízott felperes működési körzetéből történő elvonása csak a KMB Szabályzat 21. pontja alapján – eseti jelleggel – lett volna lehetséges, melyhez képest elvonására rendszeresen került sor. A felperes beosztásához nem tartozó feladatok díjazás nélküli ellátását nem alapozta meg a különleges jogrend és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényből fakadó általános intézkedési kötelezettség sem. Az általa rendszeresen ellátott járőri szolgálatteljesítések az igényét megalapozták. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosításai a fenti jogértelmezésen nem változtattak, egy ellenkező megközelítés a Hszt., a 30/2015. BM rendelet és a Jat. előírásaival is ellentétes lenne. A 2023. február 1. napját – a Hszt. 71. §-ának módosítását – követő perbeli időszak vonatkozásában a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a jelentős többletmunka mint új fogalmi elem szintén megvalósult; a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának normaszövege pedig nem rontja le a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[6] A megbízási díj kért összegét nem tartotta eltúlzottnak, mert a rendszeres többletfeladat-ellátás és a jelentős többletmunka aggálytalanul megállapítható volt, mivel a felperes körzeti megbízotti feladatai a perbeli időszakban háttérbe szorultak, továbbá többletfeladatként egyidejűleg több, különböző beosztáshoz tartozó feladatot is teljesített.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében – a megbízási díjra való jogosultság jogalapját és összecszerúságát egyaránt vitatva – az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg, arra az álláspontra helyezkedve, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezési tévedést követett el akkor, amikor a felperes által ellátott feladatokat tévesen a körzeti megbízotti beosztás körén kívül eső, más munkakörhöz tartozó többletfeladatként értékelte. Érvelése szerint a felperes a járőr jellegű feladatait nem más beosztáshoz tartozó többletfeladatként, hanem – a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 67. § (1)-(2) bekezdéseire és 69-70. §-aira figyelemmel – a körzeti megbízotti munkakörének részeként látta el a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (II. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) alapján, járőr szolgálati formában, a szervezeti egység, sőt a rendvédelmi szerv teljes illetékességi területén. A körzeti megbízotti és a járőri beosztás feladatai érdemben nem különböznek, és a felperes a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában egyébként is közterületi tevékenység ellátására köteles, így a hivatkozott feladatok nem róttak rá érdemi többletterhet. A felperest a feladatellátással járó esetleges többletterhelésért a Hszt. 157. § (1) bekezdése szerinti hivatásos pótlék és a beosztási illetménye már kompenzálta, így további díjazás nem illeti meg.

[8] Az összecszerúság körében vitatta az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelésének helytállóságát, különösen azt a megállapítást, amely szerint a többletfeladatok ellátása hátrányosan befolyásolta a felperes alapfeladatainak teljesítését. A felperes által benyújtott kimutatás 206 szolgálati alkalmat rögzített többletfeladatként, amely havi átlagban 6 alkalomnak felel meg, amit a rendes, 12 órás szolgálatteljesítési időkeretben látott el. Ebből következően túlszolgálat nem keletkezett, és a körzeti megbízotti alapfeladatok ellátása sem szenvedett csorbát. A felperes a körzeti megbízotti feladataitól eseti jelleggel, rövid időre került elvonásra, a járőr jellegű feladatok ellátásához széleskörű, komplex szaktudásra nem volt szüksége. Mindezek alapján állította, hogy a 100%-os mértékű megbízási díj eltúlzott, sőt

az ügy egyedi körülményeire tekintettel a megbízási díj minimumösszege iránti jogosultság sem állapítható meg.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, és új, az ügy érdemére kiható körülményt sem adott elő.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával, Az irányadó bírói gyakorlat figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a kereseti kérelemben megjelölt összegű megbízási díj megfizetésére. Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[12] Helyesen észlelte a törvényszék, hogy 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítása, továbbá ezt meghaladóan 2023. február 1-i hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott. Erre figyelemmel külön vizsgálta a 2023. január 31. napjáig tartó és az azt követő perbeli időszakot.

[13] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – szolgálati feladatok a kinevezése szerinti beosztásához nem tartoztak. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; a KMB Szabályzat, valamint a Járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól.

[14] Az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól

eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. Jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4. [Bíróági Határozatok Gyűjteménye (a továbbiakban: BHGY) – K-MJ-2017-1], Mfv.II.10.516/2017/4. [BHGY – K-MJ-2018-306], Kf.VII.39.247/2020/4. [BHGY – K-KJ-2020-487], Kf.VII.39.389/2021/4. [BHGY – K-KJ-2021-685]).

[15] A Fővárosi Ítéltábla a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása, különbözősége körében – még a KMB Szabályzat és a Hszt. korábbi szövege alapján kidolgozott – bírói joggyakorlattal, annak változatlan alkalmazhatóságával egyetértett (Kf.VII.39.549/2021/4. [BHGY – K-KJ-2021-818], Kf.VII.40.550/2021/4. [BHGY – K-KJ-2022-105], Kf.VII.40.556/2021/4. [BHGY – K-KJ-2021-847], Kf.VII.45.018/2021/4. [BHGY – K-KJ-2022-112], Kf.III.45.083/2021/4. [BHGY – K-KJ-2022-545]). A Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, hiszen az a Jat. 24. § (1) bekezdésébe ütközne, vagyis a korábbi következetes jogértelmezésen a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítása sem változtatott. Az alperes által nem vitatott feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal teljesített többletfeladatokat, főként járőrszolgálatot. E körben pedig továbbra is érvényes, hogy amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.525/2021/3. [BHGY – K-KJ-2021-680], Mfv.I.10.751/2016/4. [BHGY – K-MJ-2017-1]).

[16] Az alperes fellebbezésben kifejtett azon érvelése, miszerint a közrendvédelmi járőrszolgálat olyan szolgálati forma, amely több szolgálati beosztásnak – így a körzeti megbízotti beosztásnak – is részét képezi, az elsőfokú ítélet helytálló megállapításainak megdöntésére nem volt alkalmas. Egyrészt a KMB Szabályzat 2. pontja szerint a körzeti megbízotti szolgálat is egy szolgálati forma, amelyhez a 30/2015. BM rendelet külön szolgálati beosztást rendel, ugyanígy a járőrszolgálat is egy olyan szolgálati forma, amelyhez e rendelet alapján külön szolgálati beosztások tartoznak. Ez az értelmezés nem sérti a Szolgálati Szabályzat fellebbezésben idézett rendelkezéseit, mert azokat a normatív utasítások és a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete konkretizálják, töltik ki tartalommal.

[17] Az alperes által nem vitatott feladatkimutatásból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, lényegében minden hónapban végzett többlettevékenységet. A többletfeladatok e gyakorisága a többletmunka jelentős mértékét, az alperes által a fellebbezésben nem cáfolt jelentős többletterhelést alátámasztja. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjával történt módosítása a kereset jogalapját ezen időszakra nézve sem döntötte meg, az elsőfokú bíróság jogszerűen határozott a kereseti kérelem alaposságáról a Hszt. módosításával érintett időszak tekintetében is.

[18] Az alperes a Hszt. 157. § (1) bekezdését felhívva arra is hivatkozott, hogy a felperes megbízási díjra a hivatásos pótlékára tekintettel nem vált jogosulttá. A hivatásos állomány tagjának hivatásos pótléka az eredeti és a kinevezése szerinti szolgálati beosztáshoz tartozó feladatellátás alapján, míg megbízási díj a munkaköri feladatokon felül teljesített többletfeladat-ellátás esetén jár, azaz a két juttatás az alperes által kifejtett módon nem mosható össze, egymást nem váltja ki. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az alperesnek a hivatásos pótlék megfizetéséből származó megbízási díj alóli mentesülésre hivatkozását nem találta megalapozottnak.

[19] A megbízási díj összegszerűsége tekintetében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntését támadta, azonban elmulasztotta megjelölni az ehhez a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja által megkövetelt eljárási jogszabálysértést; sőt e tekintetben határozott fellebbezési kérelmet sem fogalmazott meg. E mulasztás következtében az ítéltábla felülbírálati jogköre kizárólag arra terjedhetett ki, hogy az elsőfokú bíróság a díj összegének megállapítása során megsértette-e az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezést: a Hszt. 71. § (5) bekezdését. A fellebbezés azonban e körben sem volt megalapozott, miután nem fejtette ki, hogy az általa előadottak ezen jogszabályhely megsértését miként és milyen oksági összefüggés mentén támasztják alá. Az ítéltábla rögzíti, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat ellátásának ténye önmagában, a törvény erejénél fogva (ex lege) megalapozza a megbízási díjra való jogosultságot, legalább annak törvényben rögzített minimumösszegében. A díj konkrét mértékének meghatározása – a törvényi keretek között – az irányadó ítélkezési gyakorlat (Kf.VII.37.780/2020/5. [BHGY – K-KJ-2021-1281]) szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozik, amelyet a bíróság csak a mérlegelés jogszerűségének szempontjából vizsgálhat felül.

[20] Miután az alperes a megbízási díj összegét nem állapította meg és nem fizette meg, annak mértékéről a bíróság volt jogosult mérlegelési jogkörében dönteni. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában meghatározott díjjal a mérlegelés törvényi kereteit nem lépte túl és a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket sem sértette meg, hangsúlyosan vette figyelembe a többletterhelést és azt, hogy a felperes eredeti beosztása szerinti feladatai háttérbe szorultak. Az ítéleti mérlegelés vitatása esetén az alperesnek – a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett – a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésével összhangban álló konkrét tényekkel és érvekkel kellett volna alátámasztania, hogy az összegszerűség megállapítása milyen okból jogellenes. E körben ki kellett volna munkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, és melyek azok a figyelmen kívül hagyott körülmények, amelyek más összegszerűségi eredményre vezettek volna. A többletfeladat-ellátás rendszeres jellege és a körzeti megbízotti alapfeladatok beosztásba nem tartozó egyéb feladatokkal együtt történő változatlan ellátása nem az összegszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő. A jogalkotó a megbízási díjat a beosztásba nem tartozó többletfeladat ellátásához, nem pedig a többletterher felmerüléséhez köti; ennek megfelelően a juttatásra az a személy válik jogosulttá, aki a munkakörén kívüli feladatot ellátja. Nincs továbbá olyan törvényi feltétel sem, amely a megbízási díjra való jogosultságot a magasabb beosztáshoz tartozó vagy komplexebb szaktudást igénylő feladatok ellátásához társítaná. A megbízási díj megállapítása és összege szempontjából a túlszolgálat alperes által hivatkozott hiányának szintén nincs jelentősége.

[21] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztés alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott (95.852 forint összegű) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. január 28.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
a tanács elnöke, előadó	bíró	bíró